

## Το άσμα του Μωυσή

*Εδάφια κλειδιά: «Ποιος είναι, Κύριε, όμοιός σου, ανάμεσα στους θεούς; Ποιος είναι όμοιός σου, ένδοξος σε αγιότητα, θαυμαστός σε ύμνους, που ενεργεί τεράστια;» - Έξοδος 15:11*

*Επιλεγμένα εδάφια: Έξοδος 15:11 - 21*

Ο τόνος των ύμνων του Μωυσή στον Ιεχωβά δείχνει σωστά τη χαρά και τον χαρούμενο ενθουσιασμό. Είχε μια μακρά αντιπαράθεση με τον Φαραώ, συχνά γεμάτη σκληρές διαμάχες και αλαζονικούς απαξιωτικούς χαρακτηρισμούς από την πλευρά του Αιγύπτιου ηγεμόνα. Βαθμιαία, η σοβαρότητα των μολυσματικών πληγών αυξήθηκε στον λαό της Αιγύπτου. Μπορεί να θρήνησε ο Μωυσής να ιδεί τα δεινά που έπρεπε να υπομείνει ο απλός λαός της Αιγύπτου λόγω της πορωμένης καρδιάς του ηγεμόνου του. Ο λαός της Αιγύπτου σε μεγάλη εκτίμηση τον Μωυσή, όπως και τα μέλη της αυλής του Φαραώ (Έξοδ. 11: 3) Για το λόγο αυτό, πιστεύουμε ότι ο Μωυσής τους συμπονούσε στα δεινά τους.

Πόσο επώδυνο πρέπει να ήταν το πρωί μετά την τελευταία πληγή, η οποία έφερε θάνατο σε όλους τους πρωτότοκους της Αιγύπτου. Οι κραυγές του λαού πρέπει να πονούσαν τον Μωυσή. Τώρα, ωστόσο, τι

ανακούφιση και χαρά ήταν να απελευθερωθούν τελικά από την αιγυπτιακή δουλεία. Όπως ο Κύριος είχε προφητέψει στον Άβραμ αιώνες πριν, κατατροπώθηκε ο δυνάστης του Ισραήλ, απελευθερώθηκε ο λαός και ευλογήθηκαν με πολύτιμα δώρα από χρυσό, ασήμι, κοσμήματα και ρούχα. (Γεν. 15:14· Έξοδος 12:35) Δεν είναι περίεργο που ο Μωυσής έψαλε το άσμα της απελευθέρωσης που αναφέρεται στο εδάφιο-κλειδί μας!

Ομοίως ψάλλουμε τους ύμνους του μεγάλου Θεού μας για την ελευθερία του στη ζωή μας, μικρή και μεγάλη. Απελευθερωθήκαμε από τη δουλεία της αμαρτίας και μας δόθηκε η ένδοξη ιδιότητα των γιων του Θεού. Καλά κάνουμε να αφιερώνουμε χρόνο κάθε μέρα για να συλλογιστούμε την ελευθερία μας με το δυνατό του χέρι. Το έκανε κι ο Παύλος, γράφοντας: «Επειδή, δεν θέλουμε να αγνοείτε, αδελφοί, για τη θλίψη μας, που μας συνέβηκε στην Ασία, ότι στενοχωρηθήκαμε σε υπερβολικό βαθμό, περισσότερο από τη δύναμή μας, ώστε απελπιστήκαμε και από το να ζούμε. Αλλά, εμείς οι ίδιοι πήραμε μέσα μας την απόφαση του θανάτου, για να μη έχουμε την πεποίθηση στον εαυτό μας, αλλά στον Θεό, που ανασταίνει τούς νεκρούς· ο οποίος μάς ελευθέρωσε από έναν τέτοιο μεγάλο θάνατο, και ελευθερώνει· στον οποίο ελπίζουμε ότι και ξανά θα ελευθερώσει.» —Β' Κορ. 1: 8-10

Ο Κύριος μας Ιησούς μας δίδαξε ότι πρέπει να προσευχόμαστε για απελευθέρωση. «Και μη εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από του πονηρού.» (Ματθαίος 6:13) Αν πρέπει να προσευχηθούμε για αυτό, τότε σίγουρα πρέπει να το περιμένουμε. Ας σκεφτόμαστε καθημερινά τις πολλές φορές που ο Θεός μας ελευθέρωσε από το κακό, τη

βλάβη ή την αμαρτία. Ευχαριστώ τον Θεό που μας δίνει τη νίκη—την τελική μας απελευθέρωση. — Α' Κορ. 15:57

Όταν κερδίσουμε την τελική μας νίκη, τότε θα ψάλουμε κι εμείς όπως έκανε ο Μωυσής. Θα δοξολογήσουμε τον Θεό που μας ελευθέρωσε, όπως προφητεύτηκε στην Αποκάλυψη. «Και είδα σαν μία γυάλινη θάλασσα αναμιγμένη με φωτιά· και εκείνους που νίκησαν ενάντια στο θηρίο και ενάντια στην εικόνα του, και ενάντια στο χάραγμά του, και ενάντια στον αριθμό τού ονόματός του, να στέκονται επάνω στη γυάλινη θάλασσα, έχοντας κιθάρες τού Θεού· και έψαλλαν την ωδή τού Μωυσή, του δούλου τού Θεού, και την ωδή τού Αρνίου, λέγοντας: Μεγάλα και θαυμαστά τα έργα σου, Κύριε, Θεέ, Παντοκράτορα· δίκαιοι και αληθινοί οι δρόμοι σου, βασιλιά των αγίων. Ποιος δεν θα σε φοβηθεί, Κύριε, και δεν θα δοξάσει το όνομά σου; Επειδή, είσαι ο μόνος όσιος.» —Αποκαλ. 15: 2-4

Η Αποκαλυπτής καταλήγει εδάφιο 4 λέγοντας ότι τότε «όλα τα έθνη θάρθουν και θα προσκυνήσουν» ενώπιον του Θεού. Ίσως θα συγκινηθούν, εν μέρει, κι αυτοί, από την γλυκιά μελωδία του άσματος του Μωυσή και του Αμού. Σίγουρα θα τραβηχτούν από το υπέροχο μήνυμα της απελευθέρωσης.